

מסכת חולין

פרק ח

א. כל הבשר אסור לבשל בקלב, חוץ מבשר דגים וחסגבים. ואסור להעלותו עם הגבינה על השלחן, חוץ מבשר דגים וחסגבים. הנזדר מן הבשר, מתר בבשר דגים וחסגבים. העוף עולה עם הגבינה על השלחן ואינו נאכל, דברי בית שמאי. ובית הלל אומרים, לא עולה ולא נאכל. אמר רבי יוסי, זו מקלי בית שמאי ומחמרי בית הלל. באיזה שלחן אמרו, בשלחן שאוכל עליו. אבל בשלחן שסודר עליו את התבשיל, נותן זה בצד זה ואינו חושש:

ב. צורר אדם בשר וגבינה במטפחת אחת, ובלבד שלא יהו נוגעין זה בזה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, שני אכסנאין אוכלין על שלחן אחד, זה בשר וזה גבינה, ואין חוששין:

ג. טפת חלב שנפלה על החתיכה, אם יש בה בנותן טעם באותה חתיכה, אסור. נער את הקדרה, אם יש בה בנותן טעם באותה קדרה, אסור. הפחל, קורעו ומוציא את חלבו. לא קרעו, אינו עובר

עָלִיו. הֵלֵב, קוֹרְעוֹ וּמוֹצִיא אֶת דָּמוֹ. לֹא קָרְעוּ, אֵינוֹ עוֹבֵר עָלָיו.
הַמַּעֲלָה אֶת הָעוֹף עִם הַגְּבִינָה עַל הַשְּׁלֶחַן, אֵינוֹ עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה:

ד. בֶּשֶׂר בְּהֶמָּה טְהוֹרָה בַּחֲלֵב בְּהֶמָּה טְהוֹרָה, אָסוּר לְבִשֵּׁל וְאָסוּר
בִּהֲנָאָה. בֶּשֶׂר בְּהֶמָּה טְהוֹרָה בַּחֲלֵב בְּהֶמָּה טְמֵאָה, בֶּשֶׂר בְּהֶמָּה טְמֵאָה
בַּחֲלֵב בְּהֶמָּה טְהוֹרָה, מִתֵּר לְבִשֵּׁל וּמִתֵּר בִּהֲנָאָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר,
חֲזִיה וְעוֹף אֵינָם מִן הַתּוֹרָה, שְׁנַאֲמַר, לֹא תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ,
שְׁלֹש פְעָמִים, פָּרֹט לְחִיָּה וּלְעוֹף וְלִבְהֶמָּה טְמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְיָלִי
אוֹמֵר, נֶאֱמַר (דְּבָרִים יד), לֹא תֹאכְלוּ כָּל נֶבֱלָה, וְנֶאֱמַר (שִׁם), לֹא
תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ. אֶת שְׁאֵסוּר מִשּׁוּם נֶבֱלָה, אָסוּר לְבִשֵּׁל
בַּחֲלֵב. עוֹף, שְׁאֵסוּר מִשּׁוּם נֶבֱלָה, יָכוֹל יִהְיֶה אָסוּר לְבִשֵּׁל בַּחֲלֵב,
תִּלְמוּד לּוֹמֵר בַּחֲלֵב אִמּוֹ, יֵצֵא עוֹף, שְׂאִין לוֹ חֵלֶב אִם:

ה. קִבֵּת נֶכְרִי וְשָׁל נֶבֱלָה, הֵרִי זוֹ אָסוּרָה. הַמַּעֲמִיד בְּעוֹר שָׁל קִבֵּה
כְּשֶׁרָה, אִם יֵשׁ בְּנוֹתָן טַעַם, הֵרִי זוֹ אָסוּרָה. כְּשֶׁרָה שְׂיִנְקָה מִן
הַטְּרֵפָה, קִבְּתָהּ אָסוּרָה. טְרֵפָה שְׂיִנְקָה מִן הַכְּשֶׁרָה, קִבְּתָהּ מִתֵּרָת,
מִפְּנֵי שְׁכָנוּס בְּמַעֲיָה:

ו. חֲמֹר בַּחֲלֵב מִבָּדָם, וְחֲמֹר בָּדָם מִבַּחֲלֵב. חֲמֹר בַּחֲלֵב, שְׁהֵחֲלֵב
מוֹעֲלִין בּוֹ, וְחִיבִין עָלָיו מִשּׁוּם פְּגוּל וְנוֹתֵר וְטֵמֵא, מֵה שְׂאִין כֵּן בָּדָם.
וְחֲמֹר בָּדָם, שְׁהֵדָם נוֹהֵג בְּבִהֶמָּה וְחִיָּה וְעוֹף, בֵּין טְמֵאִים וּבֵין
טְהוֹרִים, וְחֲלֵב אֵינוֹ נוֹהֵג אֲלֹא בְּבִהֶמָּה טְהוֹרָה בְּלֶכֶד:

